

kritiska eu-fakta

utges av Folkrörelsen Nej till EU | nr 142 | juni 2016 | pris 20 kr

Bli medlem:

Prenumeration:

4 nummer 100 kr

Medlemskap inkl. pren. 300 kr

[arbetslösa, långtidssjukskrivna,
pensionärer och studerande 150 kr

familjer 400 kr]

Plusgiro 433 02 07- 4

LEDARE

Storbritannien sätter EU-fördragen i rampljuset

DEN EUROPEISKA UNIONEN (EU) representerar nu det största hotet mot allmän välfärd, arbetstagares rättigheter, nationers rätt till suveränitet, inklusive mot den svenska nationen. EU är inte längre bara ett område för ekonomiskt samarbete utan en militariserad superstat i vardande, där människors intressen och välfärd genom lagstiftning underordnas den så kallade marknaden, de globala storföretagen, och hemligt förhandlade globala investeringsavtal som TTIP och CETA. Fakta är att EU är en inskränkt och inätvänd marknad, som blöder under ekonomisk tillbakagång, har en problematisk valuta och en kronisk, hög arbetslöshet. Grekland och flyktingkrisen har för alltför avslöjat den så kallade "solidaritet" som EU sägs vara grundat på.

Det är också dumdrigt att EU-eliten i medlemsländerna ser sin framtid i EU. År 2050 beräknas det finnas ca 9 miljarder människor i världen. EU kommer då att utgöra bara 6 procent av världens befolkning jämfört med 20 procent 1950. EU:s andel av världens bruttonationalprodukt kommer minska till ca 10 procent 2050 jämfört med 30 procent 1950. De kommande decennierna kommer merparten av marknadsutvidgning och BNP-tillväxt ske utanför kontinentala Europa, och EU går emot en allt mer åldrande befolkning.

OM DET BRITTISKA FOLKET den 23 juni röstar ja till att lämna unionen kommer detta att tvinga fram en omvärdering av existerande EU-fördrag och skulle uppmuntra ett redan växande folkligt motstånd mot EU-elitens förnekande och förakt för nationell demokrati och oberoende. EUs lagstiftning och institutioner som genom åren lagts fast i olika fördrag, det senast Lissabonfördraget, kan inte reformeras inifrån, för i praktiken kan en enda medlemsstat, Tyskland, genom veto förhindra reformer.

Varje nytt EU-fördrag har sålts till medborgare i medlemsstaterna som ytterligare ett nytt steg mot fler arbetstillfällen, tillväxt och högre levnadsstandard. Samtidigt har varje nytt fördrag flyttat makt från de nationella parlamenten och regeringarna och befolkningar som har valt dem.

FÖRDRAGEN HAR FÖRMINSKAT de nationella institutionerna till skuggor av sin forna jag, vilket särskilt gäller EUs mindre medlemsstater. I praktiken har nationalstaten förvandlats till en EU-provins eller region, när traditionella nationella demokratier brutits ned och medborgarna underkastats styrning från en överstatlig politisk och ekonomisk elit som regerar över ett allt mer oöverskådligt EU-system som få medborgare vet hur det fungerar. På samma gång har det välstånd och den framgång som EU utlovat, särskilt med euron, visat sig vara en illusion.

EU:s "statsmakt" förkroppsligas genom unionens verkställande, lagstiftande och juridiska institutioner; Kommissionen, Europeiska Rådet, Ministerrådet, Parlamentet och EU-domstolen. EU har dessutom sin egen: politiske president; stadga för grundläggande rättigheter; valuta; politiska ekonomi med budget; internationell avtalsmakt; utrikespolitik; utrikesminister; diplomatiska kår; röst i FN, brotts- och rättslagstiftning och offentligt åklagarkontor. EU har också en egen flagga och nationalsång. Vad mer kan man behöva för att utöva statsmakt?

EU:s statsmakt utövas i andra led genom medlemsstaterna och deras myndigheter, när dessa är skyldiga att genomföra EU-lagstiftning och tolka all nationell lag inklusive grundlagar i enlighet med unionslagstiftningen. Detta föreskrivs i det senaste fördraget, Lissabonfördraget, precis som att EU är en federal statsbildning.

FOLKOMRÖSTNINGEN I STORBRIANNIEN sätter de federala och odemokratiska fördragen i rampljuset. Ett Brexit är sannolikt början till slutet för unionen, och inspirerar till intensifierad folklig kamp. Stannar Storbritannien kvar är EU ändå inte detsamma och kriserna kommer att skäras ännu mer. Kräv dina riksdagspolitiker på en folkomröstning även i Sverige!

JAN-ERIK GUSTAFSSON

[klipp & kommentarer]

Det nya data-avtalet mellan EU och USA

I oktober i fjol ogiltigförklarade EU-domstolen unionens dataöverföringsavtal med USA. Storföretag som Facebook och Google använde sig av avtalet för att kunna överföra persondata från europeiska användare till USA. Domstolen ansåg att de amerikanska myndigheterna inte kunde säkerställa att uppgifterna hanterades enligt EU-standards, vilket krävs för ett sådant avtal. Nu kritiserar även det nya avtalet, Privacy shield. EU-parlamentarikern Max Andersson (mp) säger att detta innebär att EU-medborgare har fortsatt dålig kontroll över vad som sker med deras personliga data på andra sidan av Atlanten. Varför behöver Storebror dessa data?

Klimatuppgörelsen i Paris ett bedrägeri

Utifrån vilket kriterium som helst blev klimatuppgörelsen i Paris inget annat än ett bedrägeri baserat på ett stort antal illusioner. Anpassliga media presenterade uppgörelsen som ett historiskt avtal praktiskt taget utan brister, vilket blev möjligt genom att EU-landet Frankrike tog terroristattacken i Paris som förevändning att förbjuda massiva klimatprotester.

En närmare titt på uppgörelsen visar att djävulen finns i detaljerna. De 196 länder bakom avtalet återupprepade målen från Köpenhamn 2009 om att hålla den globala genomsnittliga temperaturskrivningen under två grader, och även sänka målet till 1,5 grader. Målen skall börja gälla

först 2020. Samtidigt visade ländernas egna ambitioner på en temperaturstegring på hela 3,7 grader. Själva avtalet innehåller inga juridiskt bindande gränser för att begränsa koldioxidutsläppen, och inga meningsfulla verktyg för att uppnå de utstakade målen.

Den kände amerikanske klimatologen James Hansens värdering av klimatelitens uppvisning är förödande: "Det är ett bedrägeri. Det är precis 'bullshit' för dem att säga, 'Vi kommer att ha ett två-graders mål och sedan försöka göra det lite bättre vart femte år'. Det är bara värdelösa ord utan mening. Det finns inget agerande, bara löften. Så länge som fossilbränsle förblir det billigaste bränslet kommer de att se till att det bränns upp".

Kina investerar 21 miljarder euro i Europa

Paris. Enligt en studie har kinesiska investeringar i Europa förra året nått sitt hittills högsta värde. Privata och statliga kinesiska företag satade under 2015 23 miljarder dollar (21 miljarder euro) på den europeiska kontinenten, sägs det i en rapport från Baker & McKenzies kontor. De högsta investeringarna gjordes i Italien, följt av Frankrike, Storbritannien, Nederländerna och Tyskland. De viktigaste sektorerna var bil- och fastighetsbranschen. Därmed använde kinesiska företagare under 2015 mer kapital i Europa än i Nordamerika. Där uppgick kinesiska investeringar förra året enligt Baker & McKenzie till 17 miljarder dollar. Men under föregående 15 år låg USA och Kanada före Europa med sammanlagt 108 miljarder dollar mot 97 miljarder i Europa. (AFP)

Kritik mot Obamas Londonbesök

London. När tidningen Independent on Sunday meddelade att president Obama i samband med sin resa till Hannovermässan den 24 april, planerade in ett Londonbesök för att propagandera för att Storbritannien ska stanna kvar i EU, reagerade brittiska Brexit-anhängare med kraftig kritik mot honom. Londons konservativa borgmästare Boris Johnson, som högljutt uttalat sig för ett utträde ur EU, skrev i The Telegraph: "Inget land i världen försvarar sin egen suveränitet med så överspänd vaksamhet som Förenta staterna i Amerika." (dpa)

Britter demonstrerar för bostäder till rimliga kostnader

London. Tusentals britter protesterade i London mot den konservativa regeringens bostadspolitik. Demonstranterna tågade till Parlamentsbyggnaden i hjärtat av huvudstaden, där en manifestation ägde rum. Enligt en ny lag från regeringen måste bland annat kommunala bostäder erbjudas till samma hyra som de privata uthyrarna tar, när hyresgästens inkomst ligger över en bestämd inkomstgräns. Hyreskontrakten får inte längre gälla tills vidare, utan måste i framtiden gälla under en begränsad tid. Under de senaste tolv månaderna steg hyrorna i London med 13,9 procent. Allt fler människor blir bostadslösa. (AFP 15.3)

Brexit-lobbyist måste avgå

Generaldirektören för den brittiska handelskammaren (BCC) har lämnat sin post efter att han uttalat sig för Storbritanniens utträde ur den Europeiska Unionen. "John Longworth och Handelskammarens styrelse inser att Johns personliga mening i folkomröstningsfrågan troligen skulle skapa förvirring om den framtida neutrala hållning, som BCC ska inta", meddelade Lobbygruppen för brittiska företag. Det ska ha varit ett gemensamt beslut som inga politiker eller intressegrupper påverkat. Förespråkare för den så kallade Brexit som Londons borgmästare Boris Johnson, antar att regeringen och EU-förespråkare har utövat ett tryck på handelskammaren. Britterna beslutar den 23 juni i en folkomröstning om de ska vara kvar i EU. (dpa/JW)

Prostitution: Eniga om lag

Berlin. Den stora koalitionen har enats om principen för strafflagar för bekämpning av tvångsprostitution. Man har på väsentliga punkter enats med SPD (Socialdemokraterna) förklarade Unionens rättsexpert Elisabeth Winkelmeier-Becker (CDU) på måndagen i Berlin. Lagförslaget ska enligt uppgift se till att torskare i framtiden gör sig skyldiga till brott om de medvetet och med vilja utnyttjar tvångsläget för offer för människohandel och tvångsprostitution. "Den skyddslag för prostituerade förtjänar inte sitt namn. Den erbjuder skensäkerhet i stället för verkliga lösningar", kritiserar Manuel Izdebski från styrelsen för den tyska AIDS-hjälpen. Tvångsprostitution kommer i varje fall lagen inte att förhindra, utan i stället skada HIV-prevention och hälsovård. (AFP)

USAs spionorganisation finansierade tidiga EU-federalister och EU-projektet

Idag visar, inte längre hemliga dokument, att underrättelseorganisationer i USA på 1950- och 60-talen drev ideologiskt aktivt på för att förverkliga ett federalt Europa. Ett memorandum som är daterat den 26 juli 1950 ger till exempel instruktioner för en kampanj för att kampanja för ett fullvärdigt Europaparlament. Dokumentet skrevs under av general William Donovan, som då var chef för American Wartime Office of Strategic Service, föregångaren till CIA.

DET ÄR FORSKAREN Joshua Paul vid Georgetown University i Washington som har läst de nu offentliga dokumenten i USA:s nationella arkiv. Det viktigaste verktyget för att skapa en europeisk agenda var det "Amerikanska utskottet för ett förenat Europa" (American Committee for a United Europe). Ordförande var den nämnde Donovan, som påstods vara en privat jurist. Vice ordförande var Allen Dulles som blev chef för CIA senare på 1950-talet. Det är nu bekräftat att Västtysklands förbundskansler Konrad Adenauer, belgaren Paul-Henri Spaak, fransmannen Jean Monnet och andra europeiska topppolitiker under 1950-talet lät CIA betala för deras propaganda för Europatanken.

DOKUMENTEN VISAR ATT ACUE finansierade Europarörelsen, bildad 1948, den mest federalistiska organisationen i efterkrigstidens Europa. Till exempel 1958 stod ACUE för 54 procent av Europarörelsens intäkter. Europarörelsens avläggare, dess ungdomsorganisation European Youth Campaign, kontrollerades och finansierades helt av Washington. Ordförande för ungdomsorganisationen var den belgiske industrialisten och aristokraten René Boel, som fick månatliga utbetalningar till ett särskilt konto. Detta var till och med för mycket för Europarörelsens ordförande, den polskfödde och senare Bilderbergmedlemmen Joseph Retinger, som protesterade mot denna totala kontroll och som försökte få finansiering även i Europa, med möttes då snabbt med tillrättalägganden.

USA:s FINANSIERINGSSROLL SKEDDE som en förtäckt operation. ACUE:s medel kom från Ford Rockefeller stiftelserna och från affärsintressen nära knutna till USA:s regering. Också USA:s State Department var inblandat.

Den nämnde Retinger och Paul Henri Spaak ingick bland

grundarna när den hemlighetsfulla Bilderberggruppen bildades på Hotel de Bilderberg i maj 1954. Gruppen är en informell samling av ett 100-tal ledande europeiska och amerikanska politiker, industriledare, bankchefer, högre statstjänstemän, toppjournalister, fackföreningsledare och vetenskapsmän. De träffas årligen ännu idag. Georg McGee, tidigare ambassadör för USA i Bonn, har bekräftat att "Romfördraget, som skapade den Gemensamma marknaden, tog form vid Bilderbergmötena". Vid gruppens möte i Garmisch 1955 "erkändes allmänt att vi har ett gemensamt ansvar för att snarast uppnå den största möjliga integration, med början i en gemensam europeisk marknad".

VID EN KONFERENS i Venedig 1956 överlämnade den så kallade Spaakkommittén en rapport som utmynnade i Romfördraget, Euroatomfördraget och bildandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen (EEG), föregångaren till EU vilka trädde i kraft från och med den första januari 1958.

I minnesanteckningar från den elfte juni 1965 så uppmanar den europeiska sektionen av Europarörelsen dåvarande EEC:s vice ordförande Robert Marjolin att i smyg verka för en europeisk valutaunion. I anteckningarna rekommenderas han att hålla inne och undertrycka en offentlig debatt om valutaunionen tills "antagandet av ett sådant förslag skulle bli oundvikligt".

DETTA ÄR ETT FÖRFARINGSSÄTT som ännu idag karakteriserar EU, vilket vi ser i de hemlighetsfulla TTIP-förhandlingarna. Denna smygpolitik ledde till att lobbyistorganisationen "European Round Table of Industrialist", med Volvochefen Pehr Gyllenhammar (och Bilderbergaren) som ordförande, skrev utkastet till Enhetsakten, som EU-politikerna senare antog som Maastrichtfördraget 1992, vilket lade grunden till den nu krisande valutaunionen, och alla de sociala och ekonomiska problem vi nu upplever i Europa.

Jan-Erik Gustafsson

EU har satt upp en östlig propagandaenhet.

I PRESSEN HAR DET stått att regeringen har beslutat ansluta sig till "Natos center mot propaganda" StratCom med säte i Riga, Lettland. Bakgrunden är att StratCom skall ägna sig åt att undersöka och avslöja vad som är rysk propaganda.

Däremot har det varit tyst om att EU har satt upp sin egen östliga propagandaenhet, EU East StratCom. Denna enhet är en del av EU:s utrikestjänst (EEAS), ett nytt diplomatiskt organ som tillkom med Lissabonfördraget. Den östliga propagandaenheten inrättades av Europeiska rådet i mars 2015 i vilket Stefan Löfven ingår. I rådsmötets slutsatser står det:

"Europeiska rådet betonade behovet att utmana Rysslands pågående desinformationskampanjer och inbjöd den Höga utrikesrepresentanten, att i samarbete med medlemsstaterna och EU:s institutioner att senast i juni 2015 förbereda en aktionsplan i strategisk kommunikation. Bildandet av en kommunikationsenhet är det första steget i strategin".

Europeiska rådet inklusive Stefan Löfven

DEN ÖSTLIGA PROPAGANDAENHETEN lanserades i september. På ett möte om EU:s östliga partnerskapet (Armenien, Azerbajdzjan, Georgien, Moldavien, Ukraina och Vitryssland) i Utrikespolitiska institutets regi 26 november förra året deltog Anneli Kimber från den nyinrättade östliga propaganda enheten. Hon betonade vikten av att EU nu sätter upp en strategisk plan för kommunikation, och hänvisade också till "samtalen med våra vänner i Nato".

Enligt Kimber är propagandaenhetens syften att:

- Bedriva effektiv kommunikation och gynna EU:s politik och värderingar gentemot det Östliga partnerskapet.
- Stärka den övergripande mediamiljön i det Östliga partnerskapet och i EU:s medlemsländer.
- Stärka EU:s kapacitet att förutse, ta sig an och svara på desinformationsaktiviteter av externa aktörer.

Foto: <http://eceap.eu>

Anneli Kimber

KIMBER FÖRKLARADE ATT enheten kommer att producera relevant material på ryska och bygga upp ryskspråkiga nätverk. Man vill utveckla ett bättre förhållande till ett antal västvänliga civila organisationer (till exempel "Friends of Ukraine", "EU Endowment of Democracy", "Russian Language News Exchange"), ge ut ett veckoblad ("East StratCom Weekly Digest") för intern användning, ge ut en desinformationsskrift ("Disinformation Review") till 450 personer i ett nätverk och 1 500 prenumeranter samt använda sig av twitter.

Den nya Östliga propagandaenheten kommer tillsammans med fortsatt sanktionspolitik inte att medverka till någon avspänning och normaliserade relationer till Ryssland. Tvärtom kommer den i första hand att gynna EU:s politiska och ekonomiska intressen i samverkan med Nato, i de grannskapsländer som omringar Ryssland. Den vanliga medborgaren i både öst och väst kommer att få allt svårare att avgöra vad som är sant och falskt av det som presenteras i olika media i ett utökat propaganda-krig.

Jan-Erik Gustafsson

EU-domstolen – EU:s mäktigaste makthavare – en politisk domstol

EU-DOMSTOLEN (ECJ) ÄR INTE bara en normal domstol. Den är en domstol som tolkar EU:s fördrag. Dess domare utses av medlemsstaternas regeringar, och inte av andra domare i hemländerna. Domarna behöver inte ens ha juridisk kompetens

för att utses, och många har det inte. De är inte politiskt oberoende för de är beroende av medlemslänternas goda vilja för att kunna fortsätta ytterligare en period.

Fortsättning följer nästa sida

Resultatet blir en i högsta grad politisk domstol – ”en domstol med ett uppdrag” som en av dess domare säger. Uppgiften är att ständigt tolka fördragen så att dessa utsträcker EU:s legala makt till det yttersta.

ETT STORT ANTAL utslag av ECJ har förflyttat EU i en riktning som inte ens förutsågs av de EU-politiker som ursprungligen formulerade fördragen. Domstolen följer den så kallade kontinentala legala traditionen av att tolka lagar med hänvisning till antaget syfte av lag- och fördragsstiftarna, som detta visas i förord, policyuttalanden och uppräknings av olika mål i Lissabonfördraget. Det betyder att ECJ tolkar lagstiftningskompromisser av de 28 medlemsländerna i Europeiska rådet och ministerrådet.

Det strider fundamentalt mot den traditionella svenska lagstiftningstraditionen före EU-anslutningen 1995, som byggde på ett utredningsväsende (SOU), vars grundliga förslag var föremål för en omfattande remiss till fackföreningar och organisationer i civilsamhället innan regeringen förelade riksdagen en lagstiftningsproposition. Vid tveksamhet om lagstiftningens innebörd ingick hela detta underlag när domstolar behövde tolka lagen.

Idag har sou-processen med ekonomispråk kraftigt devalverats, och numera används istället i stor utsträckning departementspromemorior för att legitimera otaliga EU-direktiv och annan EU-lagstiftning. Riksdagen har i hög grad blivit en stämpeldyna för införande av EU-lagstiftning.

DÅ ”EN ALLT TÄTARE UNION” VAR det övergripande målet för det ursprungliga Romfördraget betraktar ECJ detta mål som en överordnad motivering och legitimering av alla sorters överstatlig aktivism.

EU-domstolen kommer sällan i den mediala blickpunkten, men den har haft en avgörande, till och med revolutionerande roll för EU:s utveckling. Det visar ett antal utslag från domstolen.

§ **Van Gend en Loos (C-26/62)**: EU:s fördragsregler har direkt verkan på medlemsstaterna. ”Medlemsstaternas domstolar (...) är bundna att tillämpa gemensamhetslagstiftningen. Den kan inte överprövas av inhemska legala bestämmelser hur de än utformas för att undvika karaktären av gemensamhetslagstiftning”.

§ **Costa v. Enel (C-6/64)**: EU-lag har företräde över nationell lag, en princip som bekräftas i Lissabonfördragets deklaration 17. ”Staters överföring av sina inhemska rättsliga system till Gemenskapens rättsliga system av rättigheter och skyldigheter som följer av fördragen, för med sig permanenta begränsningar av deras suveräna rättigheter (...) vilket betyder att föreslagen lagstiftning som är oförenlig med Gemenskapens begrepp kan inte existera”.

§ **Internationale Handelsgesellschaft (C-11/70)** och **Simmenthal (C-106/77)**: EU-lagstiftning är överordnad nationella grundlagar.

§ **AETR (C-22/70)**: EU kan sluta vanliga internationella avtal istället för medlemsländerna på områden där EU:s makt utövas internt, vilket understöder EU:s yttre maktambitioner.

§ **Van Duyn (C-41/74)**: EU-direktiv har direkt verkan på medlemsstaterna, och nationella domstolar måste tillämpa dem.

§ **Dassonville (C-8/74)** och **Cassis de Dijon (C-120-78)**: Den lägsta nationella standarden för varuprodukter kan tillämpas inom EU, en princip som omfattande har tillämpats efter 1987 för att genomföra inre marknadsregler genom kvalificerad majoritetsröstning.

§ **Hauer (C-8/74)**: Grundläggande mänskliga rättigheter utgör en del av EU:s överstatliga rättsliga ordning.

§ **Les Verts (C-294/83)**: EU-fördragen har karaktären av en konstitution.

§ **Frankovich (C-6/90)**: EU:s medlemsländer är finansiellt ansvariga för brott mot EU-lagstiftning inom sina gränser.

§ **Kohll (C-158/96)**: Interna marknadsregler ger nationella medborgare rätt till läkarbehandling i andra medlemsstater och rätt till subventioner som andra medborgare i staten ifråga.

§ **Environmental verdict (C-176/03)**: EU kan besluta om sanktioner för brott mot EU-lagstiftning.

§ **Laval /C-341/05**, **Viking (C438/05)** och **Luxembourg (C319/06)**: Begränsar fackföreningars möjligheter att försvara nationella arbetsstandarder när utstationerad arbetskraft befinner sig i deras länder.

§ **Melloni (C-370/12)**: Som en följd av att EU-lag är överordnad nationell lag har Stadgan för grundläggande mänskliga rättigheter företräde framför bestämmelser om mänskliga rättigheter i nationella grundlagar, även om de senare ger ett bättre skydd för mänskliga rättigheter.

§ **Pringle (C-370/12)**: Upprättandet av permanent utköpsfond för eurozonen, den Europeiska stabiliseringsmekanismen (ESM), strider inte mot förbudet för regeringsstöd i EU-fördragen. Det innebär att eurozonens stater ges rätt att göra sina egna fördrag, trots att domstolen i tidigare utslag har betraktat den monetära unionen som en angelägenhet för alla 28 medlemsstaterna och underlydande EU:s institutioner, istället för att vara en angelägenhet för bara eurozonen. Utslaget öppnar för en permanent uppdelning mellan eurostater och icke eurostater.

Så EU:s medlemsstater är konstitutionellt tvingade att genomföra EU-lagstiftningen i sina nationella lagstiftningar. Om de misslyckas med detta kan de dömas till böter med belopp på 25 000 till 300 000 euro per dag så länge överträdelsen pågår. EU-domstolen kan utfärda dessa böter efter att EU-kommissionen eller andra aktörer anmäler det. Bara att bli utsatt för sådan böter är ett konkret uttryck för förlusten av medlemsländernas suveränitet.

EN BESKRIVNING AV EU-domstolen, och även andra av EU:s överstatliga institutioner, visar att medlemsländernas verkställande, legala och rättsliga funktioner är underställda EU-nivån. Det finns ingen åtskillnad av makt i EU som gynnar nationella parlamentariska demokratier. Det gör EU:s institutioner djupt odemokratiska. De kan inte reformeras som en del inom europavänstern försöker hävda.

Jan-Erik Gustafsson

TTIP, TPP, CETA och TISA

vad handlar det om?

Det går ett liberaliseringssjöke över världen. Just nu pågår ett antal förhandlingar om handelsavtal världen runt. Efter som EU och därmed Sverige är inblandat i de flesta, berör de oss i högsta grad.

TPP (Transpacific Partnership) är ett avtal mellan USA och ett antal länder i Sydostasien, Japan, Sydkorea med flera TTIP (Transatlantic Trade and Investment Partnership) är ett avtal mellan USA och EU, CETA (Comprehensive Trade and Economic Agreement) ett avtal mellan Kanada och EU och TISA (Trade in Services Agreement) mellan EU och 22 andra WTO-medlemmar. Gemensamt för alla dessa handelsavtal är en liberalisering i nyliberal anda. Därför väcker de också motstånd hos fackliga organisationer och andra.

TTIP ÄR DET mest omdiskuterade, ett avtal som förhandlas mellan USA och Europeiska Unionen, alltså EU-kommissionen. Den svenska liberalen och EU-kommissionären Cecilia Malmström håller i förhandlingarna för EU:s räkning. Folkrorelsen Nej till EU hade ett seminarium om TTIP i maj 2015 och en skrift, *Svart på Vitt om TTIP*, följde med som bilaga till decembernumret 2015 av Kritiska EU-fakta. I denna skrift finns en mycket grundlig genomgång av de risker som detta handelsfördrag för med sig när det gäller demokrati, fackliga rättigheter och även säkerhetspolitik. EU-kommissionen och USA har haft målsättningen att avtalet skulle vara färdigförhandlat innan president Obama avgår, men så lär det inte bli. Även om protesterna är svaga i Sverige är de desto starkare på kontinenten och i Storbritannien. I Storbritannien är TTIP ett skäl för Brexit-hängarna att rösta för ett utträde. Det är nämligen så för Storbritannien, liksom för Sverige och övriga EU-länder, att det är EU som sluter handelsavtal för alla.

ISDS: (Investor State Dispute Settlement) Några av de saker man främst protesterar mot i TTIP är ISDS-förfarandet och regulatoriskt samarbete. ISDS är en tvistlösningsmekanism som innebär att utländska bolag kan stämma en stat inför en privat tvistedomstol om bolaget anser att lagar och bestämmelser i landet hindrar bolagets framtida vinster. Även sådana lagar som ska skydda konsumenter och miljö har kommit att falla under dessa bestämmelser. Bara genom att varsla om dyrbara tvistlösningar kan företag utverka otillbörligt tryck på lagstiftningen. ISDS finns i många avtal och utnyttjas mest av amerikanska och europeiska storföretag.

Foto: www.jordensvanner.se

Antalet ISDS-rättegångar har stigit starkt under de senaste åren. Till slutet av 2012 fanns det 568 sådana rättegångar, fast alla fall är inte kända. I runt 31 procent av fallen vann den klagande i 26 procent blev det förlikning och i 43 procent vann den anklagade staten. Detta betyder att anklagade stater i nästan 60 procent av alla fall måste betala ansemliga summor.

EU-kommissionen har presenterat ett alternativ till ISDS, nämligen ICS (Investment Court System – domstolssystem för investeringar), som sägs ska skydda regeringars rätt att införa regler som skyddar t ex miljö. Ett antal kända organisationer som t ex Jordens vänner har testat flera kända fall från ISDS-rättegångar på denna lag och funnit att den inte alls skyddar regeringars rätt. Även de tyska domarnas förening har dömt ut förslaget.

VAD REGULATORISKT SAMARBETE innebär beskriver lobbyföreningarna US handelskammare och Business Europa på följande sätt: "Intressegrupper skulle sitta tillsammans vid ett bord med regleringen och gemensamt skriva lagar." Hur det ska fungera konkret visar ett läckt dokument från EU-kommissionen. Ett transatlantiskt regleringsråd, sammansatt av tjänstemän från respektive regleringsmyndigheter, skall vara ansvarigt för "det regulatoriska samarbetet". Det finns inget tal om medverkan från parlament eller medborgare. Genom ett "tidigt varningssystem" skall EU och USA så tidigt som möjligt informera varandra, när de har planer som skulle kunna påverka den gemensamma handeln. Den andra sidan kan då lämna synpunkter på de planerade åtgärderna. Åtgärder som till exempel förbjuder farliga eller hälsovådliga varor eller ska inskränka deras försäljning skulle snabbt kunna deklarerats som "handelshinder".

Det regulatoriska samarbetet skulle också på medellång sikt träffa gällande lagar, för en utvidgad uppgift för regleringsrådet skall vara att varaktigt sammanjämka EU:s och USA:s regler.

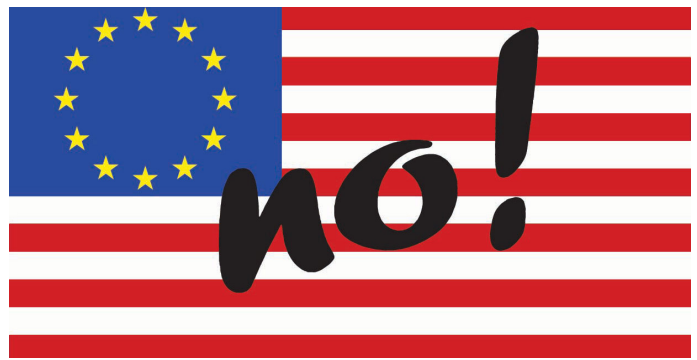
En stor oro, och inte obefogad, bland brittiska medborgare gäller den nationella hälsovården. Man oroar sig för att det ska bli omöjligt för stat eller kommun att ta tillbaka offentliga tjänster som en gång lagts ut på ett privat företag. En lagstudie som

patientorganisationen Client Earth låtit göra 2015 finner att det är tveksamt om ISDS eller ICS är lagliga enligt EU-lag eftersom de underminerar domstolars makt i EU liksom EU:s inre marknads funktion. Och i en rapport nyligen från FN anser en FN-expert att ISDS underminerar statssuveränitet, demokrati och rättsstaten.

FRANKRIKE TVEKAR OM TTIP. Läckorna om TTIP har snabbt fått konsekvenser. Frankrikes president Francois Hollande säger nu att hans regering kommer att säga nej till avtalet i sin nuvarande form. "Vi kommer aldrig att acceptera att de grundläggande principer som vårt jordbruk och kultur vilar på ifrågasätts", säger Hollande, som meddelar att "i detta skede säger Frankrike nej till TTIP". Dessutom kan TTIP hota klimatframstegen som gjordes genom Parisöverenskommelsen, menar handelsminister Fekl. Enligt handelsministern är nu det mest sannolika att förhandlingarna avbryts, om USA inte tillmötesgår EU:s krav.

CETA-AVTALET, SOM EU förhandlat fram med Kanada, är efter många om och men färdigt. Men kritiken mot avtalet är, i likhet med TTIP, fortsatt stor. CETA-avtalet handlar om samma saker som TTIP. I detta avtal har EU-kommissionen bytt ut ISDS mot EU-kommissionens försök till permanent domstol, ICS, ett förslag som i sin tur har fått utstå hård kritik av experter. EU-kommissionen verkar behandla avtalet som exklusivt*, vilket betyder att de nationella parlamenten inte får rösta om det.

TISA ÄR ETT AVTAL som förhandlas fram mellan EU och 22 andra medlemmar i WTO, som tillsammans står för 70 procent

av tjänstehandeln i världen. Avtalet omfattar alla tjänster utom flygtransporter och de tjänster som är kärnan i statlig verksamhet som polis, militär, domstolar och övrig myndighetsutövning. En ny rapport från PSI (Public Services International) varnar för att regeringar planerar en liberalisering i en skala som vi aldrig sett förut. Enligt rapporten kommer detta massiva handelsavtal att riskera offentlig hälsovård, vatten, radio och TV samt transporter och andra tjänster i fara. Förslaget skulle kunna göra det omöjligt för framtida regeringar att återta offentliga tjänster under samhällets kontroll även då privata tjänsteutövare totalt har misslyckats. Det skulle också inskränka regeringens möjligheter att reglera nyckelsektorer som finansiella tjänster, energi och telekommunikation.

*Ett exklusivt avtal röstas bara om i EU-rådet och EU-parlamentet. Ett blandat avtal skall också gå till de nationella parlamenten för omröstning.

AnnaLisa Eneroth

Bild: Robert Nyberg

TTIP - SKA DEN SVENSKA POLITIKEN BESLUTAS AV STORFÖRETAGEN?

Förhandlingarna om TTIP går framåt. Syftet med avtalen är öka den transatlantiska handeln genom harmonisering av lagstiftningen inom centrala områden. Medan det i länder som Tyskland finns ett brett motstånd mot avtalen är kritiken i Sverige ljum. – Svenska fackföreningar är av tradition positiva till allt som associerar till frihandel, menar Hans Kotzan, internationell utredare på Kommunal.

TTIP STÅR FÖR Transatlantiskt partnerskap för handel och investeringar och ingår i ett system av frihandelsavtal som just nu skrivs mellan USA och dess största globala handelspartners. Bland avtalen finns CETA mellan EU och Kanada, TPP som är Stillahavsregionens avtal och det planerade TTIP mellan EU och USA. Över detta nätverk av avtal planerar man dessutom att lägga TISA (Trade in Services Agreement), som bland annat ska liberalisera handeln med offentliga tjänster i alla avtalsområdena.

FLERA FÖRBUND INOM LO har gjort positiva uttalanden om TTIP-avtalet, trots att det förhandlas utan insyn och framstår som ett uppenbart hot mot möjligheterna att forma en demokratisk politik med folkligt stöd inom områden som miljö, livsmedelssäkerhet, konsumentskydd och arbetsrätt. Varför är det svenska facket, särskilt LO-toppen så positivt till avtalet, när facken i Tyskland och Frankrike är så negativa? – Jag tror att det handlar om en annan syn och "approach" säger Hans Kotzan. Sverige och Norden har ibland en annan syn på olika frågor än våra fackliga europeiska kamrater så detta är egentligen ingen nytt.

– Sverige har av tradition omslutit frihandeln eftersom vi är en liten och exporterande nation. Det vi däremot inte har är en livlig debatt om frihandel, vad det är, betyder och för vem som det gynnar mest. Denna debatt har också drivit den skeptiska vinden i resten av Europa.

MEN HANS KOZAN menar att det är fel att kalla TTIP ett rent frihandelsavtal. Det är ett regelförändrande projekt som kan komma att flytta det politiska inflytandet över viktiga områden från de folkvalda församlingarna till storföretagen och deras domstolar.

– TISA är det ultimata antidemokratiska avtalet som lägger fast nyliberalismen som rådande ideologi för all evighet säger Hans Kotzan. I avtalet planerar man att införa en klausul (den så kallade ratchetklausulen, författarens anmärkning) som gör det omöjligt för staterna att återkommunalisera offentliga tjänster oavsett den politiska utvecklingen. Man låser fast länderna för det nyliberala kapitalistiska systemet på obegränsad tid och tecknar in en oförutsägbar framtid.

ETT AV DE STORA felen med avtalen är att inriktningen redan från början är bestämd av storbolagen som fått sitta med i EU-kommissionens arbetsgrupper och formulera reglerna medan folkliga intresseorganisationer och demokratiska institutioner hållits utanför. Hemlighetsmakeriet är stort, och kan säkert ha sina orsaker om man ska tro Hans Kotzan.

– Jag tror att de transnationella bolagen är ute efter sjukvårdsmarknaden, säger han. Den offentliga sjukvården i Europa som varit skyddad av staterna är värd hundratals miljarder och utgör ett eftertraktat byte för de stora, multinationella tjänsteföretagen.

HANS KOTZAN MENAR att de nya handels- och investe-

ringsavtalen leder till en stor förändring av hela vårt samhälle som nästan inte diskuteras i svenska medier alls. I Tyskland och Frankrike har frågan debatterats på ett helt annat sätt, bland annat har tyska domare protesterat mot införandet av ISDS. De menar att kommissionen inte har rätt att besluta om att införa en gemensam tvistlösningsmekanism för hela unionen. I Sverige lyfts de här frågorna sällan eller aldrig i medierna. På frågan om han tycker att facket borde verka för en bred debatt i frågan svarar han det kanske inte alltid är uppenbart för fackföreningsarnas ledare vilken stor samhällsförändring dessa avtal kan leda till. Man hoppas att allt ska fortsätta som förut. Men det kan mycket väl bli så att arbetsrätten påverkas kraftigt, till exempel kommer det bli svårt att skapa nya arbetsmiljöregler eftersom försiktighetsprincipen och möjligheter att överklaga arbetsdomstolens domar underminerats. Vad det innebär för fackets medlemmar är ganska uppenbart. Försämrade arbetsvillkor och sänkt levnadsstandard.

HANS KOTZAN ÄR trots allt ganska hoppfull och tror inte att avtalen genomförs fullt ut eftersom alla länder inte är överens i frågorna, vilket de måste vara då varje lands parlament måste godkänna TTIP-avtalet för att det ska börja gälla. Det går att lyfta ut kontroversiella områden ur avtalet.

MEN TITTAR MAN på CETA kan man notera att tvistlösningsdomstolarna blivit kvar, om än i en mer transparent form kallad ICS.

– Man kan se en tydlig tendens inom områden som lyder under frihandelsavtal med investeringsskydd att staterna vill undvika rättsprocesser. Sedan Kanada undertecknade NAFTA-avtalet med USA 1996 har man enligt våra kanadensiska fackliga kollegor bara infört en enda miljölag säger Hans Kotzan. Det som är intressant är att LO:s styrelse nyligen fattade beslut att driva linjen om ett undantagande av offentliga tjänster i alla handelsavtal. Om den svenska fackföreningsrörelsen ska acceptera avtalen så är det under starkt begränsade former. Vi köper inte att den offentliga sfären ska ingå i avtalet och inte heller någon form av tvistlösningsdomstol som kan skapa politiska prejudikat.

Vad vill facket göra för att omformulera TTIP-avtalet i enlighet med det du sade ovan?

– Vi anser att handelsavtal ska vara just handelsavtal. Vi anser att den demokratiska aspekten på dessa avtal är en av de viktigaste frågorna vilket gör frågan om en tvistlösningsfunktion är synnerligen svårsmält. Jag tror att om de förhandlande parterna verkligen menar allvar med att garantera statens skyldighet att reglera och stifta lagar utan att riskera att bli utmanade av multinationella jättar eller investerare, skydda de offentliga tjänsterna eller exempelvis värna den personliga integriteten när det gäller dataöverföringar måste grunden för alla undantag byggas på ett helt nytt regelverk. Det betyder att parterna måste komma med något annat än mixandet och trixandet i de nuvarande WTO-regelverken GATT och GATS. Endast på detta sätt går det att skapa ett acceptabelt skydd.

Marie Ericsson

Den evigt pågående Greklands krisen

I SEX ÅR HAR den ekonomiska krisen i Grekland pågått. Nödlån har följt på nödlån och det intressanta med dessa lån som Trojkan (ECB, IMF och EU-kommissionen) beviljat Grekland är att de huvudsakligen har måst användas för att betala lån och räntor till dessa institutioner. Varje lån har varit förenat med mycket starka åtstramningskrav: pensioner har sänkts, löner i offentlig sektor sänkts, moms och skatter för vanliga människor har höjts, men de stenrika skeppsredarna slipper fortfarande betala skatt, något som infördes under juntans tid.

ORSAKEN TILL GREKLANDS kris är framför allt medlemsskapet i EMU och inte vanliga grekers lyxliv eller lättja. På grund av Tysklands starka ekonomi fick länder, till exempel Grekland, Irland och Spanien, vars ekonomi borde kylts av med hög ränta 2002 – 2007 en mycket låg ränta, när euron infördes. Därför utvecklades också den finansiella bubblan, som sedan sprack.

DE NEDSKÄRNINGAR SOM påtvingats Grekland har inte hjälpt landet till bättre ekonomi. Skulden hade växt till närmare 175 procent av BNP i maj 2013 och har väl inte minskat sedan dess. Grekerna har blivit fattigare, arbetslösheten har ökat. Dessutom har Grekland tvingats privatisera statlig egendom, som hamnar och flygplatser, sådant som skulle gett staten inkomster. Inför ett nytt nödlån med medföljande sparpaket 2015, röstade det grekiska folket fram vänsterpartiet Syriza med Alexander Tsipras i ledningen, som alltså fick bilda regering. Vallöftet var att sätta stopp för trojkans nedskärningar. Men när Alexander Tsipras tvingades på knä i juli 2015 och måste genomföra ytterligare hårda nedskärningar var besvikelsen stor. Men nedskärningarna har genomförts och landet och folket har blivit ännu fattigare.

Alexander Tsipras

JUST NU I MAJ 2016 har ett nytt åtstramningspaket röstats igenom i det grekiska parlamentet. Att Tsipras regering fick med sig sina partikamrater beror på att man hoppas på nedskrivning av skulderna. IMF (Internationella valutafonden) har faktiskt de sista åren insett att åtstramningsmetoden är fel och förespråkade nedskrivning av skulderna. Men EU-ledningen vill inte införa någon lättnad av skuldbördan förrän tidigast 2018. Det förestår nämligen val både i Tyskland och Frankrike. Och EU-ledningen med Jean Paul Juncker i spetsen har visat att den nyliberala politik, som finns inskriven i Lissabonfördraget, gäller oavsett vad den leder till. Man använder hårda nypor, det har vi sett i Grekland. I Portugal vägrade presidenten en vänsterkoalition att bilda regering. De hade vunnit valet på programmet att hejda den svältkur som också påtvingats Portugal. Skälet presidenten angav var "att det skulle skicka fel signaler till finansmarknaderna".

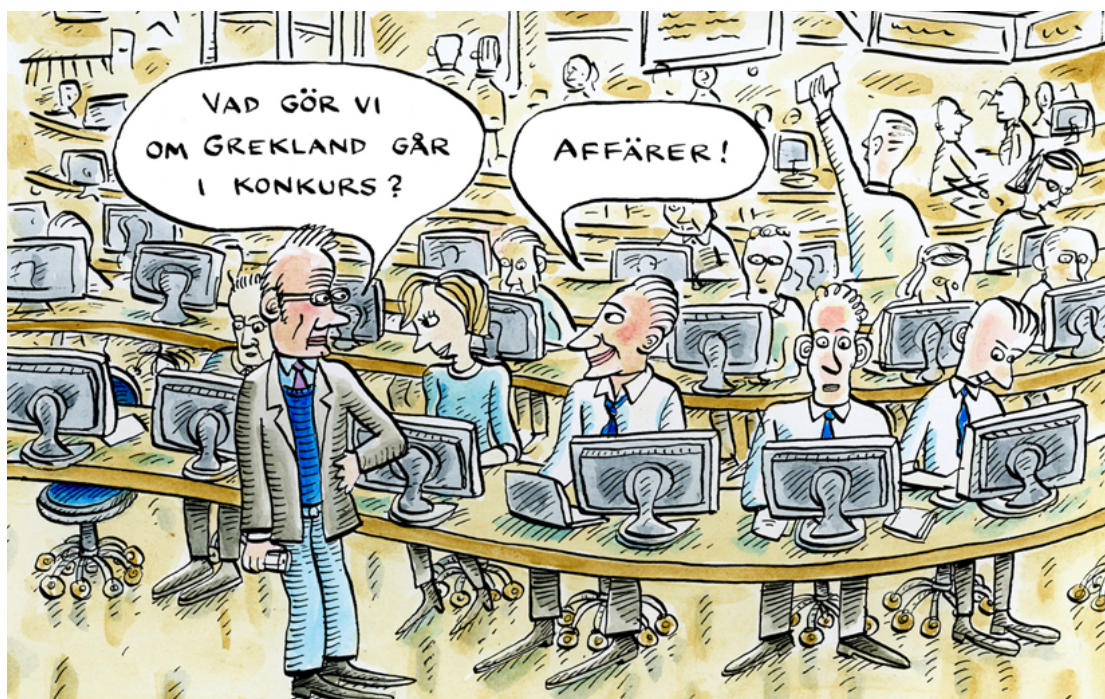

Bild: Robert Nyberg

I DAGARNA HAR Rysslands president Putin besökt Grekland. Det är dock inte troligt att Grekland kan få någon ekonomisk hjälp från Ryssland. Rysslands ekonomi har ju drabbats hårt av de kraftigt sänkta oljepriserna och sanktionerna från EU – sanktioner som också drabbat Grekland, som missat en viktig exportmarknad på grund av dem.

AnnaLisa Eneroth

NYHETER I KORTHET

Frankrike - Strejker och demonstrationer när fotbolls-EM närmar sig

I Frankrike har under de senaste veckorna av omfattande strejker ägt rum, som drabbat både bensinförsäljning och tillgång till elström. Också järnvägstrafiken och flygplatsen Paris-Orly drabbades av strejker. Stora demonstrationer har genomförts i hela landet av studenter och fackföreningar. Skälet till strejker och demonstrationer är den försämring av arbetsrätten, som president Orlande och den socialistiska regeringen planerar.

”Målet (för strejker mm) är en ekonomisk blockad, för näringslivet har ordnat denna sociala dumpning,” säger Pascal Busson från fackförbundet CGT till nyhetsagenturen AFP. I striden om den från EU understödda och i anslutning till den tyska Agenda 2010 föreslagna försämringen av skydd för arbetare kör statschefen Francois Hollandes regering en hård linje. De släppte lös polisen på demonstranterna och bekräftade att man skulle stå fast vid avsikten att luckra upp reglerna om 35-timmars vecka och underlätta uppsägningar. Den höga arbetslösheten togs som förvärdning.

Den franska regeringen har redan försvagat arbetsrättslagen på flera punkter. För två veckor sedan kringgick man nationalförsamlingen med ett sådant lagförslag. (Källa JW)

Österrike - Rafflande presidentval

Det var nära att Norbert Hofer från det högernationalistiska partiet FPÖ segrade i presidentvalet. I första rundan i presidentvalet i april låg han i täten med 35.1 procent av rösterna. I slutomgången i maj blev han knappt slagen

av den före ledaren för det Gröna Partiet, den 72-åriga ekonomiprofessorn Alexander Van der Bellen, som fick 50.2 procent av rösterna mot Hofers 49.7.

Trots att Hofer slutligen förlorade visar valet att FPÖ är starkare än någonsin. Partiet grundades på 50-talet av före detta nazister och teutoniska nationalisterna. Partiet har nu 40 av 183 platser i nationalförsamlingen. Hofer framhöll i sin kampanj att han ville stärka landets gränser och dess armé, begränsa bidrag till immigranter och favorisera österrikare på arbetsmarknaden.

Presidentämbetet är i Österrike egentligen mest representativt, precis som i Tyskland, men Hofer annonserade att han tänkte använda det för politisk aktion. Därför drog nog många runt om i Europa en lättnadens suck när den mer blide och liberala professorn segrade.

Storbritannien

- Brexitdebatten går vidare

Debatten för och emot Brexit har hårdnat. ”Stay in”-sidan hotar med sämre ekonomi för UK om man lämnar och framför allt med stor brist på arbetskraft särskilt inom sjukvård, restauranger och offentliga tjänster. Detta därför att 88 % av EU-medborgarna som arbetar i Storbritannien inte har nödvändiga kvalifikationer för ett visum enligt nuvarande regler. (= det visum som immigranter från länder utanför EU måste ha). Dessutom, menar man, kommer brittiska företag att få betala höga tullar för att exportera till länder i EU.

”Leave”-kampanjen anser att EU-arbetare i Storbritannien enligt Wienkonventionen skulle vara garanterade rätt att stanna vid en Brexit. Dessutom betonar man att

britterna ska forma sin egen handels- och utrikespolitik och inte styras av EU-eliten.

Stay-sidan leder i opinionsundersökningarna, men Leave-sidan närmar sig. Mr Clarkson från Gillingham uttalade sig i BBC: ”Europa ligger miltals borta. Vi är inte européer, hur skulle vi kunna vara det? Så varför bugar sig regeringen för diktat från Bryssel?”

Omvärlden lägger sig i Brexit-omröstningen

G7-gruppen har haft möte och varnar i en gemensam deklaration Storbritannien för att lämna EU. Det skulle skada inte bara EU utan också den globala ekonomin, säger man. President Obama besökte London och uppmanade britterna att stanna kvar i EU, WTO-ekonomer varnar också för Brexit.

Den amerikanske skribenten George F. Will beskriver ekonomernas varningar så här: ”Stay in-kampanjen förlitar sig på tunga förutsägelser från brittiska finansdepartementet, IMF, OECD etc. om ekonomisk katastrof som en följd av Brexit. Fastän ingen av dessa våren 2008 förutsåg krisen hösten 2008, förutsäger de nu med anmärkningsvärd precision, en ekonomisk skada för den brittiska ekonomin, världens femte största, om den skiljer sig från EU:s stagnation. Enligt finansdepartementet skulle Brexit kosta Storbritannien 6.2 procent av BNP till 2030. Detta bekräftar axiomet att ekonomerna bevisar sitt sinne för humor genom att använda decimaler.”

Tyskland - det går utför med medbestämmandet för anställda

I år firar tysk fackföreningsrörelse 75-års jubileum för

medbestämmande i gruvindustrin och 40-års jubileum för ”lagen om medbestämmande för arbetstagarna.” Prominenta gäster var förbundsarbetsmarknadsminister Andrea Nahles (SPD) och Saarlandets ministerpresident Annegret Kramp-Karrenbauer (CDU). Båda hyllade i sina tal arbetstagarnas medbestämmande.

Men den studie som Böckler-stiftelsen gjort nyligen och som presenterades på symposiet visade att det går bakåt med medbestämmandet. Enligt lagen från 1976 måste firmor med mer än 2000 anställda besätta hälften av platserna i bolagsstyrelsen med anställda. En annan lag från 2004 fastställer att i företag med mellan 500 och 2000 anställda ska en tredjedel av styrelseposterna innehas av anställda.

Det finns en trend särskilt bland medelstora och stora koncerner med en ”flykt från medbestämmandet”. Företag kan kringgå de tyska reglerna om de väljer en utländsk juridisk form. I juni 2014 vägrade enligt en studie 94 företag med mer än 500 anställda medbestämmande på detta sätt. Det var mer än dubbelt så många som 2005. Företagen kan också bilda europeiska aktiebolag, (Societas Europaea, SE), efter 2004 då en EU-föreskrift trädde i kraft. Medbestämmanderätten i en SE regleras i Tyskland av SE-deltaganderätt (SEBG). Dessa bestämmelser är oskarpa och har lägre standard än de tyska.

Ett stickprov bland aktiebolag med 750 – 1250 anställda visade att inte ens hälften hade en styrelse med platser för anställda. Författarna till studien fordrade därför att Förbundsregeringen genomlag aktivt skulle ingripa för att motverka ”erosionen” i medbestämmandet.

AnnaLisa Eneroth

[folkrörelsen nej till eu]

Seminarium om EU och NATO i Göteborg

FNEU:s lokalavdelning i Göteborg ordnade tillsammans med IKFF:s Göteborgskrets ett internationellt seminarium om EU och NATO den 14 maj. Inbjudna talare var i flera fall fredsforskare och kom från Tyskland, Polen och de nordiska länderna. Seminariet hölls på engelska.

Rainer Braun från *No to War – No to Nato* gav en historisk återblick, medan Claudia Haydt, också från *No to Nato* talade om EU och Nato i pågående konflikter och krig. Ingela Mårtensson från *Kvinnor för fred* (och FNEU) informerade om nordiskt försvar och säkerhetssamarbete. Jörgen Johansen, fredsforskare från Norge, tog upp EU:s och Natos roller i en global värld medan Asma Khalifa, fredsforskare som själv upplevt Natos krig mot Libyen, talade om Libyen efter Nato-missionen. Till slut berättade Kristin Karch om Natos toppmöte i Warszawa och därefter följde en paneldiskussion med deltagarna och publiken.

Foto Katarina Starast

Jörgen Johansen och Asma Khalifa

Några exempel ur programmet:

JÖRGEN JOHANSEN TOG upp flera intressanta aspekter. Till exempel demonstrerade han hur selektivt minnet är. På filmduken visade han samtidigt två scenarier: skyskrapor där översta våningarna beskjutits och satts i brand följt av bilder på skador på marken, sårade människor, gråtande och chockade människor. Jörgen frågade publiken: "Minns ni de här händelserna?" Alla kände genast igen World Trade Center i New York 11/9, men ingen den andra. Det var branden i centralkommitténs byggnad i Belgrad i Jugoslavien 1999 efter ett bombanfall av NATO under alliansens bombkrig mot Jugoslavien. Om detta skrev västmedier inte. Det är bara serberna själva som minns. Vi blir hjärntvättade därför att medierna styr den information vi får.

Foto Katarina Starast

Ingela Mårtensson

Han visade också att historiskt så följs perioder av kaos av ordning tills nästa kaos bryter ut. Exempel: 1618 – 1648 varade det trettioåriga kriget i centrala Europa. Resultatet blev ett system av stater, som höll ganska länge. 1914 – 1945 rådde åter kaos i stora delar av världen genom första och andra världskriget. Detta resulterade i att Förenta Nationerna bildades. Nu från 2001, respekteras inte längre internationella lagar. Det råder kaos med krig inom stora områden. Vad skall komma härnäst? Kommer den globalt traditionella kampen "Väst mot Ryssland" att ersättas av något annat? Autonoma regioner? Eller vad?

ASMA KHALIFA REFERERADE till Hillary Clintons uttalande efter kriget i Libyen om Khadaffi "We came, we saw, he died" och gav en kort bild av vad som hänt. Sanktioner utfärdades, Nato bombade urskillningslöst och mer än 30 000 människor dödades inom en månad. Sedan lämnade Natoländerna detta kaos. "Nu blir det demokrati", sa de. Det var vi unga som fick ta konsekvenserna av kriget. Det vakuum som uppstod är något som ledarna i Natoländerna inte tänkte på. Man hör ett skämt i Tripoli: "Nato gave us lunatics, extremists and a cycle of violence, not democracy." (Nato gav oss galningar, extremister och en våldsspiral, inte demokrati)

AnnaLisa Eneroth

Nej till NATO!

INGELA MÅRTENSSON FRÅN Kvinnor för fred i Göteborg föreläste om NATO i Nässjö lördagen den 2 april. Hon inledde med att berätta om NATO:s ursprung och historia – från 1949 fram till 2010-talet.

Nato är en militär allians grundad på kärnvapeninnehav av en del NATO-länder.

Under Balkankrigen i slutet av 1990-talet förändrades NATO:s inriktning från försvarsallians till en militär allians som kunde föra angreppskrig i länder utanför NATO. På så sätt kunde NATO bomba i Jugoslavien och senare i Afghanistan, Libyen med flera länder.

Ingela tog även upp de kvinnliga soldaternas roll i NATO – de var viktiga för att kunna få information av lokalbefolkningen i till exempel Afghanistan.

Huvuddelen av Ingelas föredrag kom att handla om Sveriges närmande till NATO de senaste decennierna. Den svenska alliansfriheten och neutralitetspolitiken luckrades upp i samband med ansökan om EU-medlemskap 1991. Då började det talas om neutralitet bara i vårt "närområde". 1994 gick Sverige och många andra länder med i "Partnerskap för fred" där NATO-länder, men även Ryssland.

Lissabonfördraget 2009 mellan EU:s länder innebar att alla EU-länder – inklusive Sverige – skulle visa solidaritet och ställa upp för varandra "med alla medel".

Mötet hade en intresserad publik på uppemot 30 personer. Nässjös lokalgrupper av Svenska freds och Nej till EU stod tillsammans med ABF som gemensamma arrangörer.

Thomas Erixzon

Foto Micke Östberg

Eva-Britt Svensson

Rapport från Lokalavdelningen i Växjö

Kampanjmöte för folkomröstning

LÖRDAGEN DEN 21 MAJ arrangerade Växjö lokalavdelning ett kampanjmöte för ny folkomröstning om EU-medlemskapet – Svexit- på Storgatan i Växjö. På scenen bjöds omväxlande på musik av Växjöbandet Bergsbestigarna och apelltal av Eva-Britt Svensson och Carin Lindberg. Runt om stod medlemmar i Nej till EU Växjö beredda med listor för namnunderskrifter, flygblad och tidningar. Många shoppare som passerade var intresserade av att diskutera om Brexit och en eventuell svensk omröstning och ett antal skrev på listorna. Men givetvis fanns det också många som skakade på huvudet eller argumenterade för att stanna kvar i unionen.

AnnaLisa Eneroth

Foto Micke Östberg

Bergsbestigarna

GÄSTKRÖNIKA

Kan Norden ta sig samman?

INFÖR FOLKOMRÖSTNINGEN OM EU för snart 22 år sedan var vi många som såg ett nära samverkande Norden som alternativ till EU-inträde. Länderna spelades emellertid ut mot varandra och valde olika relationer till Bryssel. Finland och Sverige valde EU, medan Norge röstade nej. Då kändes ett starkare nordiskt samarbete avlägset.

Idag ser Europa och världen emellertid annorlunda ut. EU är inne i en allvarlig kris, Storbritannien ska rösta om utträde ur unionen, och även tidigare EU-entusiaster inser att det ligger i de nordiska ländernas intresse att stärka och fördjupa samarbetet. Idag diskuteras på fullt allvar en gemensam nordisk statsbildning även.

DET HAR GENOM historien funnits flera tillfällen då Norden hade kunnat enas, ungefär som Tyskland och Italien. Kalmarunionen fungerade mer eller mindre mellan 1397 och 1523. Efter århundraden av krig väcktes "skandinavismen" till liv i mitten av 1800-talet. Ett konkret resultat är myntkonventionen 1873, då Sverige, Danmark och Norge införde kronan som valuta. En mängd nordiska möten genomfördes, liksom ett omfattande kulturutbyte. Ett bakslag vara att unionen Sverige – Norge upplöstes 1905, men det skedde och redan året därpå argumenterade författarinnan Ellen Key för "Nordens Förenade Stater".

Vid första världskrigets utbrott samlades Sveriges, Danmarks och Norges monarker till trekungamöte i Malmö för att visa nordisk samhörighet. Efter kriget bildades Föreningen Norden 1919 för att knyta kontakter över landsgränserna. Under 1920-talet samarbetade länderna om gemensam lagstiftning, exempelvis en modern äktenskapsbalk.

Efter andra världskrigets slut lyftes åter "Nordens Förenade Stater" fram med stor entusiasm. Efter att planerna på en nordisk försvarsunion fallit valde länderna emellertid olika relationer till Nato. Danmark, Norge och Island valde Natomedlemskap, Sverige alliansfrihet och Finland slöt en vänskaps- och biståndspakt med Sovjetunionen.

STORA FRAMSTEG I det nordiska samarbetet gjordes trots allt under 1950-talet. Nordiska rådet grundades 1952 och två år senare blev såväl den nordiska passunionen som den gemensamma nordiska arbetsmarknaden verklighet. Reformen av stort värde även idag. Nästa stora steg, en gemensam ekonomisk organisation Nordek, misslyckades dock. Finland fick signaler från Sovjet om att man inte gillade planerna och Danmark vände sig mot EEC (dagens EU), där landet blev medlem 1973.

Det nordiska samarbetet har därefter gått på tomgång. Relationerna till EU har varit viktigare. Att länderna 1994 valde olika relationer till Bryssel blev ett hinder för stärkande av Norden. I takt med EU:s fördjupade kris lyfts emellertid nu Norden åter fram som ett framtidsalternativ. Historikern Gunnar Wetterberg lanserade 2009 framförslaget om en nordisk förbundsstat. Först avfärdades idén av de ledande politikerna i alla länderna, men snart gav Nordiska Rådet Wetterberg i uppdrag att skriva en hel bok om "Förbundsstaten Norden". Under de senaste åren

har konkreta förslag om hur en statsbildning skulle kunna se ut diskuterats i Nordiska Rådet. Den norske hotellmagnaten Petter Stordalen väckte nyligen uppmärksamhet runt om i världen genom att på självaste 17 maj föreslåg att Norge, Sverige och Danmark ska slås samman. Jag tror att han gärna skulle vilja ha med Finland och Island också. Ett samlat Norden skulle bli en av världens tio-tolv starkaste ekonomier och en självklar deltagare i G20. Såväl det ekonomiska som det politiska inflytandet i världen skulle kraftigt öka.

DAGENS EU-KRIS ÖKAR argumenten för Norden. Ingen vet om euron finns om några år. Schengen fungerar inte och hotar den nordiska passunionen. ID- och passkontrollerna mellan Skåne och Själland är en allvarlig inskränkning. Och snart röstar britterna om de ska lämna eller vara kvar i EU. Mycket kan komma att hända som det gäller att ha beredskap för.

Fortfarande finns många gränshinder mellan de nordiska länderna som bör avvecklas. Olika skatteregler och lagar behöver samordnas för att det ska bli lättare att arbeta över gränserna. Ett intressant förslag är att införa ett nordiskt medborgarskap som komplement till det nationella. Personnummer som fungerar i hela Norden skulle minska såväl gränshindren som byråkratin.

Hotet mot den nordiska passunionen skulle kunna mötas med invandringsunion med gemensamma yttre gränser. Det förutsätter förstås att länderna kan enas om en gemensam migrationspolitik.

ATT DET FINNS ett folkligt stöd för ett nordiskt förbund visar en opinionsundersökning från 2014 (TNS Gallup), där Norden ställdes mot EU. Enligt denna skulle 49 procent av svenskarna och 50 procent av finländarna hellre ingå i ett nordiskt förbund än i EU. Enligt undersökningen prioriterade 28 procent av svenskarna och 31 procent av finländarna EU-medlemskapet.

Jag ser också gärna ett starkt Norden, öppet mot omvärlden, som står självständigt såväl mot EU som Nato. Ändå tror jag inte att dessa relationer ska sättas högst på agendan i det korta perspektivet. Det skulle riskera att blockera förhandlingarna redan från start.

På sikt gäller det att förverkliga ett gemensamt Norden i form av en förbundsstat eller ett statsförbund. Kanske står vi närmare ett enat Norden idag, när EU krisar, än vad vi tror. Den avgörande frågan är om Norden verkligen kan ta sig samman den här gången.

Håkan Larsson

Lite om mig själv: Jag är journalist och har också arbetat som utredare. Inför folkomröstningen om EG/EU-medlemskap 1994 var jag kanslichef på nej-sidan. Mellan 2002 - 2006 var jag riksdagsledamot (c) för Jämtlands län. Idag är jag bland annat kommunfullmäktig-ledamot (c) i Krokom kommun

Foto Klas Fritzon
Håkan Larsson

INSÄNDARE OCH DEBATT

Nej till världlandsavtal med NATO!

I JUNI 2014 tog Reinfeldts regering beslut om att Sverige skulle förhandla fram ett så kallat "världlandsstödsavtal" (vanligen kallat världlandsavtal) med NATO. Den fjärde september samma år – bara två veckor innan riksdagsvalet – skrev dåvarande ÖB Sverker Göransson på avtalet med NATO. Riksdagen ska sen besluta om lagändringar som krävs för att avtalet ska genomföras.

Det var inte bara de borgerliga partierna som stödde världlandsavtalet. Även Socialdemokraterna och Miljöpartiet var med på detta. Bara Vänsterpartiet hade reserverat sig i riksdagens försvarsberedning.

VÄRDLANDSAVTALET HAR FÖRBERETTS ända sedan 2010. Men det har skett utan debatt och under största möjliga tystnad. Man har till exempel aldrig tagit upp det i utrikesnämnden. Vänsterpartiet har anmält detta till konstitutionsutskottet.

En proposition om nya lagar inför världlandsavtalet lades i mars 2016 av S-Mp-regeringen. Den har stöd av de borgerliga partierna. Vänsterpartiet kommer att rösta emot.

LAGFÖRSLAG OCH AVTALSTEXT är offentliggjord och är lätt att hitta på nätet. Där står inget om förbud för NATO att ha kärnvapen på svenskt territorium. Men där står att NATO får möjlighet att ha trupp och upprätta militära högkvarter på svenskt territorium – såväl i fred som i krig.

Texterna handlar mycket om teknikaliteter för att göra detta smidigt och lätt – det handlar till exempel om skattefrihet, tullfrihet, immunitet för NATO-trupp när brott begås på svenskt territorium. NATO-trupper kan förvisso komma hit först efter inbjudan från den svenska regeringen. Men ett världlandsavtal skrivs knappast om det inte är tänkt att användas.

DEN 25 MAJ ska riksdagen besluta om nya lagar inför världlandsavtalet. Vid ett ja träder lagarna i kraft redan den första juli. NATO får sedan betydligt lättare att vara med i stora militärövningar på svenskt territorium – i Norrlands inland, vid svenska kuster och över Vätterns vatten.

Många äldre diplomater och politiker från olika partier är mycket kritiska till världlandsavtalet och närmandet till NATO. Bland dessa kan nämnas Hans Blix och Rolf Ekéus, Pierre Schori, Thage G. Peterson och Maj Britt Theorin.

NATO:s inflytande över svensk utrikes- och säkerhetspolitik ökar och vår tidigare alliansfrihet och neutralitet är snart ett minne blott. Som alliansfritt och neutralt har Sverige klarat sig undan krig på egen mark i över 200 år. Alliansfriheten har varit en hörnsten i Sveriges utrikespolitik och gjorde att Sverige under många år var en stark och oberoende röst i världen.

DET ÄR HÖG TID för oss alla som inte vill att Sverige ökar samarbetet med NATO att på allvar protestera mot den förda politiken! Vad säger de många socialdemokrater som vill ha ett alliansfritt Sverige? Vad säger Miljöpartiet när nu militären och vapenindustrin i allt högre grad styr och påverkar den svenska politiken?

Nej till EU-Nässjö: Thomas Erixzon

Tänk om Sverige inte var medlem i EU!!

SVERIGE BLEV MEDLEM i EU för drygt 20 år sedan. Redan då fråntogs vår riksdag en stor del av sin rätt att fatta beslut om svensk vardag och framtid. Sedan dess har EU förändrats – flera fördrag har tillkommit som inneburit ytterligare överföring av makt från Sveriges riksdag till EU. Detta innebär en urholkning av demokratin för oss om bor här. Svenska väljare kan varken välja eller avsätta de som fattar majoriteten av de beslut som styr hur Sverige ser ut idag.

Ett exempel är jordbrukspolitiken där EU tagit över beslutanderätten. Nu är det storskaligt industriellt jordbruk och varornas fria rörlighet som gäller.

Självförsörjningsgraden har minskat sedan vi gick med i EU. 1995 var självförsörjningen 100 procent på griskött, medan den idag är 65 procent. På mjölk har vi idag bara 50 procent självförsörjning.

OM VI, SOM NORGE, stod utanför EU hade vår riksdag kunnat fatta beslut så att bönder i Sverige skulle kunna leva på sitt arbete och vi skulle leva i ett land som i en krissituation skulle kunna vara självförsörjande på nödvändiga livsmedel. Som väljare skulle vi också kunna utkräva ansvar av de riksdagsmän vi röstat på.

I Norge genomfördes under våren en opinionsundersökning. 72 procent ville inte att Norge skulle gå med i EU.

SVENSKA MEDBORGARE YNGRE än 40 år har aldrig fått säga sin åsikt vårt EU-medlemskap. I England kommer man att genomföra en folkomröstning om sitt medlemskap den 23 juni. Låt oss gör som i England – ha en ny folkomröstning om medlemskapet i EU.

Carin Lindberg

Foto Micke Ostberg Carin Lindberg

Posttidning B

Avsändare:

Kritiska EU-fakta

Pölgatan 5

414 60 Göteborg

GALLERIET/HANS-MAGNUS MEINCKE

